

Sslob siwojeje siwiateje chzen-
 zny. Ja so wotrefnu džensja
 a fojždn Čjas temu Čzertej, a
 schitkem jeho Skutkam, a
 schitkemu jeho waschnju, te-
 mu besbožneinu Ssiwjetej, a
 mojemu rjeschnemu Čzjelu a
 Krwi. Ja so pak podam te-
 bi siowho Božzo Wotzie,
 Ssyno a siw. DUCHO sČzjelom
 a sDuschu. Ja porucju tebi
 moje a tych lubnych mojich cza-
 sne duchomne a wjeczne Sbo-
 žje. Ja podam so zylje twojemu
 wobstaranju, Ssimjelnoszi Lu-
 boszi, a Ssiwjernoszi. O Božo,
 moj Wotze! Ja sawalu so zy-
 lje to twojej Saslužby, Krwie
 a Ranow, a do twojego sbožne-
 ho Towarstwa; Knesje Jesušo,
 moi siwjerny Wumozniko! Ja
 podam so zylje twojemu nadne-
 mu Regjerewanju, Možy,
 Ssiwjetku a Čroschtej; Božo
 Knjaty DUCHO, moj lubosny
 Čroschtario! Deči jeniczki Bo-
 žo! tak si tu moi, a ja siuṁ twoj;
 tu siuṁ moi Wotz, a ja siuṁ twoje
 Čjescžo; tu siuṁ moi Pastyr, a
 ja